

spurgte Sagkundskaben. Men det har ingenlunde været Tilfældet, det har jeg aldeles ikke forundret mig over, end sige beklaget mig over. Jeg har kun forundret mig over, at det radikale Parti og det socialdemokratiske Parti ikke henvendte sig til Sagkundskaben den Gang, det drejede sig om de to Partiers egne Forslag. Det, synes jeg, havde haft sin Betydning, som det har haft Betydning for andre Partier at faa at vide, hvorledes Sagkundskaben stillede sig til de paagældende Forslag. Men det gjorde man ikke, paa det Tidspunkt havde man ingen Interesse for, ønskede ikke at høre noget om Sagkundskabens Stilling til disse Forslag.

Men da det begyndte at trække op til en Forstaaelse, da der aabnede sig Mulighed for en Løsning af Forsvarsspørgsmaalet, saa ønskede man fra disse to Sider at høre Sagkundskabens Mening. Det har jeg i og for sig heller ikke noget imod, thi man kunde dog vel vente, at naaar man saa fik de fornødne Oplysninger fra Sagkundskaben, vilde man fra disse to Partiers Side anvende dem paa en saadan Maade, at de kom Forsvarssagen og derigennem Landet til Nytte. Jeg havde ikke troet, at de vilde blive anvendte paa en saadan Maade, at de kun skulde lægge Sten i Vejen for en Løsning af Sagen. Jeg forstaar — og det udtalte jeg ogsaa den Gang — meget vel, at disse to Partier, saa længe der er mindste Mulighed derfor, gøre, hvad de kunne for at faa deres egne Forslag vedtagne og udelukke Muligheden for en Gennemførelse af det nu foreliggende, men jeg forstaar ikke, at de, naar de se, at de ikke kunne faa deres eget igennem, at det bærer henimod en Løsning paa det Grundlag, som her foreligger, at de da ikke ville hjælpe os, da det dog er det fælles Land og det fælles Folk, det gælder, til at faa det bedst mulige ud af de Midler, der stilles til Forsvarets Raadighed. Det er det, jeg har forundret og beklaget mig over, og jeg tror, at ogsaa en Del af disse to Partiers Vælgere vil tage passende Hensyn dertil.

Der har under disse Forhandlinger ogsaa i Formiddags været saa megen Tale om Forholdet mellem Højres Folketingsmænd og deres Vælgere. Det ærede Med-

lem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) var saaledes i Formiddags meget højt oppe i Indignationen paa vore Vælgere Vegne; det var naturligvis over den Fremfærd, som vi Rigsdagsmænd viste. Jeg maa nu tilstaa, at jeg ikke kunde tilbageholde et Smil, da jeg hørte al denne overstrømmende Indignation. Dette Smil blev paa en for øvrigt ganske uberettiget Maade af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udlagt, som om jeg lo af mine Vælgere. Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var bleven gjort opmærksom paa min Adfærd, sagde det ærede Medlem, at Forholdet var noget anderledes der nede i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, det var en Sammensmeltekreds, formodentlig ogsaa Sammensmeltevalgere. Jeg maatte der ud af faa den Opfattelse, at det ærede Medlem mente, at der ingen Grund var til at rette nogen Bebrejdelse mod mig for, at jeg skulde have brudt Løfter til min Vælgere. Jeg tror, at naar det ærede Medlem ser Sagen paa den Maade, som han altsaa selv udtalte i Formiddags, vil han ogsaa kunne forstaa mit Smil. Jeg tror i det hele taget, at dette Forhold mellem os og vore Vælgere er noget, man fra de andre Partiers Side skal overlade til os, de skulde helst lade dette Forhold ligge. Derimod kunne de tage fat paa os personlig. Men ogsaa overfor disse mange personlige Angreb, vi have været Genstand for, dels her i Salen og dels ude i Pressen, synes jeg, der kunde være nogen Anledning for de Herrer til at holde noget inde med Skydningen. Man maa jo dog tro, at Hensigten med disse Angreb har været den at mistænkeliggøre os overfor vore Vælgere. Jeg tror, at hvis vore Vælgere saa, at vi blev roste i Oppositionspressen, den radikale og den socialdemokratiske Presse, saa kunde der maaske nok være nogen Anledning for dem til at blive noget mistænksomme og til at ane Uraad. Men naar vi ere Genstand for stærke, ja ret voldsomme Angreb, tror jeg, vore Vælgere ville skønne deraf, at det er, fordi vi arbejde imod de radikale og socialdemokratiske Interesser og dermed ganske naturligt komme til at arbejde for vore Vælgere Interesser. Jeg tror, de Herrer skulde tage en lille Smule Hensyn til det,